

ଖୋଜା ପଡ଼ିଛି ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ବଳଙ୍କୁ

ମୁଁ ସତୁରି ଦଶନ୍ଧିରେ ରେଭେନ୍ସା କଲେଜରେ ପଢୁଥିବା ସମୟରୁ ସମ୍ମାନୀୟ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ବଳଙ୍କ ନାମ ଶୁଣିଥିଲି । ସେତେବେଳେ ସେ କଂଗ୍ରେସ ଦଳ ଭିତରେ ଇନ୍ଦିରା ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ପ୍ରଗତିଶୀଳ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଛାମୁବାହିନୀ ଥିବା ‘ତରୁଣ ଡୁର୍ଜା’ ଗୋଷ୍ଠୀର ଜଣେ ଟାଣୁଆ ପ୍ରବକ୍ତା ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କିଛିବର୍ଷ ପରେ ପୁଣି ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲୁ, ଇନ୍ଦିରା ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦେଶରେ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଜରୁରୀ ପରିସ୍ଥିତି ଜାରି ଏବଂ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଅଧିକାର ଓ ନାଗରିକ ସ୍ଵାଧୀନତାର ପ୍ରତ୍ୟାହାରକୁ ବିରୋଧ କରି ସେ କଂଗ୍ରେସ ଦଳ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଜନତାଦଳ ଶିବିରରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ସେହି ସତୁରି ଦଶନ୍ଧିରେ ହିଁ କଟକରେ ‘ପ୍ରଗତିବାଦୀ’ ଯାହାକି ଆଜି ରାଜ୍ୟର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଦୈନିକ କାଗଜ, ଗୋଟିଏ ସାମାଜିକ ମୁଖପତ୍ର ରୂପେ ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଲାଭ କରିଥିଲା । ଆମେ ସେତେବେଳେ ରାଜ୍ୟରେ ଏସ୍.ୟୁ.ସି.ଆଇ. ଦଳର ଛାତ୍ର ସଂଗଠନ ଡି.ଏସ୍.ଓ.କୁ ଗଢ଼ି ତୋଳୁଥିଲୁ, ଯାହାର ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ଓ କାର୍ଯ୍ୟଧାରା କେବଳ ଯେ କଂଗ୍ରେସ୍, ଜନତାଦଳ ଓ ଜନସଂଘ ଇତ୍ୟାଦି ଦଳମାନଙ୍କର ଛାତ୍ର ସଂଗଠନ ଠାରୁ ନିଆରା ଥିଲା ତାହା ନୁହେଁ, ଏପରିକି ସୁପରିଚିତ ବାମପନ୍ଥୀ ଛାତ୍ର ସଂଗଠନ ଯଥା ଏ.ଆଇ.ଏସ୍.ଏଫ୍. ଏବଂ ଏସ୍.ଏଫ୍.ଆଇ. ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଥିଲା । ଯଦିଓ ଡି.ଏସ୍.ଓ. ଯାବତୀୟ କଂଗ୍ରେସ୍-ବିରୋଧୀ ଆନ୍ଦୋଳନ ସହ ଜଡ଼ିତ ଥିଲା ଏବଂ ନିଜକୁ ଏକ ସଜା ବାମପନ୍ଥୀ ଛାତ୍ରସଂଗଠନ ରୂପେ ଦାବୀ କରୁଥିଲା, କିନ୍ତୁ କି ବାମପନ୍ଥୀ କି ଦକ୍ଷିଣପନ୍ଥୀ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଛାତ୍ର ସଂଗଠନ ଏହାକୁ ଏକ ଗୋଠଖଣ୍ଡିଆ ସଂସ୍ଥା ବୋଲି ମନେ କରୁଥିଲେ । ଏହିଭଳି ଏକ ସ୍ଥିତିରେ ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ନୂଆ କରି ମୁଣ୍ଡ ଟେକୁଥାଏ ଆଉ ଏକ ଛାତ୍ର ସଂଗଠନ, ଯାହାର ନାମ ଥିଲା ପ୍ରଗତିବାଦୀ ଛାତ୍ର ଯୁନିୟନ୍ (ପି.ଏସ୍.ୟୁ.) ଏବଂ ଯାହାକି ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ବଳଙ୍କ ପ୍ରେରଣାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଲାଭ କରିଥିଲା । ପଞ୍ଚୁଭାଇ (ଶ୍ରୀ ପଞ୍ଚାନନ କାନୁନ୍ଗୋ) ସେତେବେଳେ ଏହାର ଜଣେ ବଳିଷ୍ଠ ପ୍ରବକ୍ତା ଆସାନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ ସହ ମୋର ଯୋଗାଯୋଗ ଥାଏ । ମୋର ମନେ ଅଛି, ଅନ୍ୟମାନେ ଡି.ଏସ୍.ଓ.କୁ ଏକ ଗୋଠଖଣ୍ଡିଆ ସଂଗଠନ ବୋଲି ମନେ କରୁଥିଲେ ହେଁ, ପି.ଏସ୍.ୟୁ. ସହ ଆମର ଏକ ସାଭାବିକ ସାଂଗଠନିକ ସଂପର୍କ ଅବ୍ୟାହତ ଥିଲା । ପୁଣି ମନେ ଅଛି, ମୁଁ ଓ ଆମର ଡି.ଏସ୍.ଓ.ର କର୍ମୀମାନେ ଯେତେବେଳେ କଟକର ‘ପ୍ରଗତିବାଦୀ’ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ କୋଣସି ସମାଦ ଦେବାକୁ ଯାଉଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ସେଠାରେ ଆମେ ଏକ ଉଷ୍ଣ ସହୃଦୟତା ଅନୁଭବ କରୁଥିଲୁ ।

ରବି ଭାଇ (ଶ୍ରୀ ରବି ଦାସ) ଯେ କି ସେତେବେଳେ ‘ପ୍ରଗତିବାଦୀ’ର ଯାବତୀୟ ଦାୟିତ୍ଵ ବହନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଯେ କି ପ୍ରାୟତଃ ସର୍ବଦା ‘ପ୍ରଗତିବାଦୀ’ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହୁଥିଲେ, ସେ ଆମକୁ ବସାଇ ଛାତ୍ର ରାଜନୀତି ବିଷୟରେ ନାନାଦି କଥା ପଚାରୁଥିଲେ ଏବଂ ପଚାମର୍ଶ ଦେଉଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଠାରୁ ଲଗାତାର ଭାବେ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ବଳ ଓ ରବି ଦାସଙ୍କୁ ରାମ-ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଯୋଡ଼ି ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବାର ଆମେ ଅନେକ ମହଲରୁ ଶୁଣିଛୁ । ମୋର ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ବଳଙ୍କ ସହ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଯୋଗାଯୋଗ ନଥିଲେ ହେଁ ରବି ଦାସଙ୍କ ଉଦାରମନା ଓ ଖୋଲା-ମିଞ୍ଜାସ ଆଚରଣରୁ ଆମେ ଧରି ନେଉଥିଲୁ ଯେ, ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ବଳ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ରବି ଦାସଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵର ଏକ ବୃହତ୍ତର ସଂସ୍କରଣ ହୋଇଥିବେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ମୋର ଏକ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ, ମୁଁ ତାଙ୍କର ନିକଟସ୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ଲାଭ କରିଥିଲେ ହେଁ ସିଧାସଳଖ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ବଳଙ୍କ ସହ କାମ କରିବାର କିମ୍ବା ସମୟ କଟାଇବାର ଅବକାଶ ପାଇ ପାରିନାହିଁ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅବସ୍ଥାରେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ମୋର ଶଶୁର ରବି ଦାସ (ପୂର୍ବତନ ନକ୍ସଲପନ୍ଥୀ ଏବଂ ସଂପ୍ରତି ସର୍ବୋଦୟ ପନ୍ଥୀ)ଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବନ୍ଧୁ ବୋଲି ଜାଣିଥିଲେ ହେଁ ଏବଂ ଅଞ୍ଜନା ମିଶ୍ର ଧର୍ଷଣ ବିରୋଧୀ ଆନ୍ଦୋଳନ ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ମୋର ବଡ଼ ଭଉଣୀ ଶୈଳପା’ଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବସୁନ୍ଦରୀରେ ନିକଟରୁ ଦେଖିଥିଲେ ହେଁ, ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଂପର୍କ ବଳୟକୁ ମୁଁ କେଜାଣି କେମିତି ଆସି ପାରିନଥିଲି । ବୋଧହୁଏ, ତାଙ୍କର ଅନୁଜ-ପ୍ରତିମ ଏବଂ ଘନିଷ୍ଠତମ ସହଯୋଗୀ ଶ୍ରୀ ରବି ଭାଇଙ୍କ ସହ ଲଗାତାର ଅଳ୍ପ-ବହୁତ ସଂପର୍କ ବଜାୟ ରହୁଥିବାରୁ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ବଳଙ୍କ ସହ ସତରଘ ଭାବେ ସଂପର୍କୀତ ହେବାର ଉତ୍ତ୍ସାହ ଅନେକାଂଶରେ ସତ୍ୟ ପ୍ରଶମିତ ହୋଇଯାଉଥିଲା । ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲି, ଶ୍ରୀ ରବି ଭାଇ ଆଉ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ବଳଙ୍କ ‘ପ୍ରଗତିବାଦୀ’ର ସଂପାଦନା କରୁନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟପଟରେ ନିଜେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ଆଉ ଏକ ନୂଆ ଓଡ଼ିଆ ଦୈନିକ

‘ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ’ର ସଂପାଦକ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେହି ଘଟଣା କେବଳ ମୋ ପାଇଁ ନୁହେଁ ସେହି ଦୁଇଜଣଙ୍କ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଯୋଡ଼ି ସମୟରେ ଜାଣିଥିବା ସାରା ରାଜ୍ୟର ଅସଂଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବିଷୟ ବିସ୍ମୟ ଥିଲା ।

ସତ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଆଜି ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ବଳଙ୍କୁ ମୋ ଭଳି ଅନେକ ସାଧାନମାନା ଲୋକ ମନେମନେ ଖୋଜୁଛନ୍ତି । ଏହାର ପୃଷ୍ଠଭୂମି ହେଲା, କନ୍ଧମାଳ ଦଙ୍ଗାକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଏକ ଅଭାବନାୟ ଏବଂ ଅବାଂଛିତ ପରିସ୍ଥିତି, ଯେଉଁଥି ପାଇଁ କି ଓଡ଼ିଶା କେବଳ ଆମ ଦେଶ ଭିତରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ଭର୍ସୁତ ହୋଇଚାଲିଛି । ଯଦି ଅଭିଯୋଗ ଉଠିଛି ଯେ, ଜଣେ ଆଦିବାସୀ ସିଷ୍ଟରଙ୍କୁ ୪୦/୫୦ ଜଣ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସହଯୋଗରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଧର୍ଷଣ କଲେ ଏବଂ ତା’ପରେ ତାଙ୍କୁ ଅର୍ଦ୍ଧ-ଉଲଗ୍ନ ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନେ ଏକ କି.ମି. ସରିକି ରାଜରାସ୍ତାରେ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଦିବାଲୋକରେ ଚଲାଇ ଚଲାଇ ଆଣିଲେ ଏବଂ ଏହା ସହିତ ଜଣେ ପିତା ବୟସର ଧର୍ମିଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମାରଧର କରିବା ସହିତ ଆଣ୍ଡୋଇବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରି ଘୋଷାଡ଼ି ଘୋଷାଡ଼ି ଆଣିଲେ ଏବଂ ଏସବୁ ଘଟିଲା ରାଜ୍ୟର ପୋଲିସ୍ ବାହିନୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ, ତେବେ ଏହା କ’ଣ ଏକ ଯଥେଷ୍ଟ ମର୍ମଚୁଡ଼ ଘଟଣା ନୁହେଁ ସି.ବି.ଆଇ. ତଦନ୍ତ ପାଇଁ ? କିନ୍ତୁ ଦେଖାଗଲା, ମୁଷ୍ଟିମେୟ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କୁ ବାଦ୍ ଦେଲେ, କି ସରକାରୀ କି ବିରୋଧୀ ଦଳ କେହି ଦୃଢ଼ ଭାବେ ସର ଉତ୍ତୋଳନ କଲେ ନାହିଁ ସି.ବି.ଆଇ. ତଦନ୍ତ ପାଇଁ । ଅଧିକ ଲଜ୍ଜାଜନକ ହେଲା, ରାଜ୍ୟର ପ୍ରମୁଖ ଗଣମାଧ୍ୟମ ଗୁଡ଼ିକର କି ସଂପାଦକ କି ସମ୍ପାଦକ, କେହି ଏହି ଅଶୁଭ-ପୂର୍ବ ଅଘଟଣାର ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖାନ୍ତଯୋଗ୍ୟ ଶାସ୍ତି ପାଇଁ ଦାବୀ କଲେନାହିଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ‘ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ’କୁ ବଂଚାଇବାର ଆତ୍ମଦାତା ବାହାନା ନେଇ ସେହି ପାଷାଣମାନଙ୍କୁ ଘଷ୍ଟଘୋଡ଼ାଇବାର ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ମାଡ଼ିଗଲେ; ଏବଂ କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ, ଯେଉଁ ଘଟଣାଟି ସ୍ୱଷ୍ଟ ଦିବାଲୋକରେ ଅଗଣିତ ଜନତାଙ୍କ ସାମନାରେ ଘଟିଛି, ତାହା ଭିତ୍ତିହୀନ ବୋଲି କହିବା ସହିତ ଅଭିଯୋଗକାରୀଣୀ ଜଣେ ଦୁଷ୍ଟରିତ୍ରା ଏବଂ ମିଥ୍ୟାବାଦିନୀ ବୋଲି ମନଗଢ଼ା କାହାଣୀମାନ ଛାପିବାକୁ ଲାଗିଲେ ? ଜଘନ୍ୟ ସାଂପ୍ରଦାୟିକତାର ଭୃତାଣୁ ଦ୍ୱାରା ସଂକ୍ରମିତ ଏହି ସାମ୍ବାଦିକ ଏବଂ ସମ୍ପାଦକମାନେ ଭୁଲିଗଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଏହି କପୋଳକଳ୍ପିତ ହିନ୍ଦୁପ୍ରୀତି, ଯାହା ସହିତ ପ୍ରକୃତ ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ର ବା ହିନ୍ଦୁଧର୍ମର ବିନ୍ଦୁବିସର୍ଗ ସଂପର୍କ ନାହିଁ, ତାହା ଭାରତ ଏବଂ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମର ଗାରିମାକୁ ବିଶ୍ୱାସନୀୟରେ ତଳିତଳାନ୍ତ କରିବାକୁ ଯାଉଛି । ଏପରିକି ପଣ୍ଡିତ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସ, ଯେ ଗାଇଥିଲେ, ‘ନିଜ ସାର୍ଥ ପାଇଁ ଜାତ ନୁହେଁ ହିନ୍ଦୁ, ବିଶ୍ୱ ହିତେ ହିନ୍ଦୁ ପ୍ରତି ରକ୍ଷାଦିନ୍ଦୁ’ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କାଗଜରେ ଉପରୋକ୍ତ ଧର୍ଷିତାଙ୍କ ସମୟରେ ଅଶ୍ଳୀଳ ଓ କୁସ୍ଥିତ ଚିତ୍ରଣ ସହିତ ଭାରତମାତା ଓ ହିନ୍ଦୁତ୍ୱର ଜୟଧ୍ୱନି ଦେଇ ଧର୍ଷଣ କରିଥିବା ଦୁର୍ଭିକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ନିରପରାଧ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବାର ଜଘନ୍ୟ ଅପଚେଷ୍ଟା ହେଲା ।

ଠିକ୍ ଏହି ସମୟରେ ଆମର ମନେ ପଡ଼ିଲା ସମ୍ମାନୀୟ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ବଳଙ୍କ କଥା । ଯଦି ତାଙ୍କ ଭଳି ଜଣେ ନିପରୁଆ ଓ ସ୍ୱଷ୍ଟବାଦୀ ଦୈନିକ କାଗଜର ସମ୍ପାଦକ ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ସେ ଏମିତି ଶାଣିତ ଏବଂ ବଳିଷ୍ଠ ଭାବେ ଏହି ସିଷ୍ଟର ଧର୍ଷଣ ଘଟଣାକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ଥାଆନ୍ତେ, ଯଦ୍ୱାରା କେବଳ ଅନ୍ୟ ସମାଦପତ୍ର ନୁହଁନ୍ତି, ବରଂ ସରକାରଙ୍କ ବେଦାୟିତ୍ୱ ଉଚ୍ଚବାଚ ମଧ୍ୟ ତୁନି ପଡ଼ି ଯାଇଥାନ୍ତା । କାରଣ, ଆମେ ଦେଖିଛେ, ଅଞ୍ଜନା ମିଶ୍ର ଉପରେ ଧର୍ଷଣ ଘଟିବା ପରେ ତଦାନାନ୍ତର ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଓ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ତଥା ସେମାନଙ୍କର କେତେକ ଗୋଡ଼ାଣିଆ ରାଜନେତା ଏବଂ ସମାଦପତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଞ୍ଜନା ମିଶ୍ରଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚରିତ୍ର ଉପରେ କୁସ୍ତ୍ରା ରଚନା କରି ଧର୍ଷଣକୁ ଅସତ୍ୟ ବୋଲି ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାକୁ ଆପ୍ରାଣ ଅପଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ବଳ ସେତେବେଳେ ନିଜ ସାକ୍ଷରରେ ‘ପ୍ରଗତିବାଦୀ’ର ସମ୍ମୁଖ ପୃଷ୍ଠାରେ ଲଗାତାର ଭାବେ ଏବଂ ମର୍ମସ୍ପର୍ଶୀ ଭାଷାରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରି ଏମିତି ଲମ୍ବାଲମ୍ବା ଆଲୋଚନାମାନ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଥିଲେ, ଯାହା ଫଳରେ ଶାସନକଳର ବ୍ୟାପକ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ସତ୍ତ୍ୱେ ସଂପୃକ୍ତ ନ୍ୟସ୍ତସାର୍ଥ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କର ‘ତିନି ତୁଣ୍ଡରେ ଛେଳି କୁକୁର’ ଦୁରଭିଯାନ ଅତିରେ ଧୂଳିସାତ୍ ହୋଇପାରିଥିଲା । ନିର୍ଯ୍ୟାତିତା ଓ ଧର୍ଷିତା ଅଞ୍ଜନା ମିଶ୍ରଙ୍କୁ ସବାଶେଷରେ ନ୍ୟାୟ ମିଳିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ବଳଙ୍କ ଅନପୋଷ କଲମ୍ପ ଚାଳନା ଓଡ଼ିଶାର ସାମ୍ବାଦିକତା ଇତିହାସରେ ଏକ ଗୌରବୋଜ୍ଜ୍ୱଳ ଅଧ୍ୟାୟ ରୂପେ ବିବେଚିତ ହେଉଥିବ, ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଠିକ୍ ଏହି କାରଣରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଖୋଜା ପଡ଼ିଛି ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ବଳଙ୍କ ଭଳି ଜଣେ ସମାଦକ ବା ସମ୍ପାଦକଙ୍କୁ, ଯେ କି ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିଧାହୀନ ଲେଖନୀ ଚାଳନା ଦ୍ୱାରା କନ୍ଧମାଳର ସିଷ୍ଟର ମାନୀଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ଦିଆଇ ପାରିବେ ଏବଂ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷମାନଙ୍କର ଶାସ୍ତିବିଧାନ କରାଇପାରିବେ ।